

ОЦІНКА СТРАТЕГІЧНОГО ОРІЄНТИРУ УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

В умовах макроекономічної нестабільності безпека банківської системи є найважливішим процесом даних фінансових установ. У сучасних умовах діяльності банків з метою збереження тривалої конкурентної переваги важливим моментом є формування ефективних економічних стратегій. Основною складовою безпеки банківських установ є ефективна економічна стратегія. Побудова такої стратегії банківських установ реалізується на основі стратегічного планування.

Згідно з проведеними дослідженнями, серед банківських установ лише одиниці мають добре опрацьовану стратегію економічної безпеки банківських установ, яка передбачає комплексне управління наявним потенціалом з урахуванням сучасних концепцій управління [2]. На основі проведених досліджень встановлено, що безпека банку – це стан стійкої життєдіяльності, за якої забезпечується реалізація основних інтересів і пріоритетних цілей банку, захист від зовнішніх і внутрішніх дестабілізуючих факторів [4].

Звертаємо увагу на те, що економічна стратегія забезпечення банківської безпеки – це комплекс заходів з досягнення максимально можливої платоспроможності та стійкості комерційного банку, ліквідності його балансу, ефективної структури капіталу й найбільш прибуткових напрямів його вкладень, що досягається шляхом чіткого стратегічного і тактичного планування, вжиття заходів з метою запобігання загрозам фінансового характеру. Метою стратегії є збільшення прибутковості, оборотності капіталу, розширення позицій на ринку банківських послуг. Стратегія економічної безпеки банківських установ формується відповідно до економічних нормативів центрального банку та має узгоджуватися із загальноекономічною стратегією і розроблятися на основі чинної нормативно-законодавчої бази [3].

На нашу думку, основні стратегічні заходи з метою обмеження негативного впливу загроз на стан банківських установ такі: проведення виваженої цінової політики, участь банку в регіональних економічних проектах; підвищення ефективності та зниження собівартості банківських послуг; аналіз партнерів, зокрема

уникнення джерел фінансування, поведінка яких є непередбачуваною, розміщення коррахунків у авторитетних, надійних фінансових установах; введення в керівні колегіальні органи великих підприємств позичальників представників банку; приділення великої уваги підвищенню довіри до банку, його рекламі, посиленню прозорості фінансового стану банку; уникнення залежності від “політичних” капіталів, жорстке дотримання вимог законодавства у сфері банківської діяльності; проведення виваженої кадрової політики, зокрема у сфері оплати праці та соціального захисту працівників.

З метою удосконалення стійкості банківської системи необхідно дотримуватися певних стратегічних орієнтирів: зміни концепції регулювання руху капіталів у напрямі зняття обмежень на приплив капіталу й посилення контролю за його відпливом за тіньовими схемами; розширення ресурсних можливостей банківської системи та інструментів підтримки економічного зростання; активізації політики рефінансування, розгляду можливості зменшення норм обов'язкового резервування, збільшення лімітів НБУ; надання субординованих кредитів для підтримки вітчизняних банків; посилення контролю за спекулятивними угодами на міжбанківському валютному і ресурсному ринках; посилення спроможності фінансового сектору до ринкової “стерилізації” частини надлишкової грошової маси; розроблення механізмів заміщення зовнішніх ресурсів у вигляді облігаційних позик, синдікованих кредитів і потоків спекулятивного капіталу внутрішніми ресурсами шляхом підвищення ролі у структурі грошової пропозиції каналу рефінансування, розміщення бюджетних коштів у банківській системі та залучення коштів населення [1].

Резюмуючи стверджуємо, що економічна безпека є комплексною категорією в системі забезпечення економічної безпеки банківських установ, надійність і ефективність функціонування якої буде оцінюватись за критеріями недопущення або своєчасного виявлення загроз фінансам банку, його інформації та матеріальним цінностям. Головним же критерієм оцінки розвитку стратегії економічної безпеки банківських установ буде стабільність економічного розвитку банку згідно з його стратегічними завданнями та орієнтирами розвитку.

Перелік використаних джерел

1. Васильчак С. В., Вінтоняк С. Ф. Організація безпеки банківської діяльності в Україні. Науковий вісник НЛТУ України. 2016. Вип. 21.18. С. 153–157.
2. Вівчар О. І. Специфіка особливостей фінансово-економічної безпеки банківського контролю над економічною злочинністю. Вісник Дніпропетровського університету. Науковий журнал № 4. Том 24. Дніпропетровськ. 2013. С. 53–58.
3. Вівчар О. І. Стратегія забезпечення банківської безпеки: проблеми та перспективи. Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки. Випуск II (50). Чернівці, 2013. С. 44-47
4. Горалько О. В. Фінансова безпека банків у системі забезпечення фінансової безпеки держави. Науковий вісник ЛДУЦВС. Серія економічна. 2011. №2. С. 328–337.

Дарія Гулевич

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

СУЧАСНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ В УМОВАХ МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Міжнародний досвід свідчить, що чутливість економіки України навіть до незначних коливань кон'юнктури зовнішніх ринків є дуже високою. Зовнішні шоківі впливи швидко поширюються та мультиплікуються в національній економіці, спричиняючи потрясіння банківської системи, пригнічуючи діяльність галузей реального сектору, дестабілізуючи валютний ринок. При цьому недостатня розвинутість каналів впливу на фіскальні процеси з боку держави через незріле інституційне середовище та структурні зрушення ринкового середовища в умовах високого рівня тінізації призводять до слабкої керованості економіки.

Вважаємо за необхідне зазначити, що міжнародна торгівля, вочевидь, відіграє важливу роль в економічному житті України. На сьогодні в країні сформовано досить ліберальний торговельний режим, якщо дивитись на рівень ввізних мит. До того ж, із ключовими торговельними партнерами Україна або вже уклала, або веде переговори про створення зони вільної торгівлі, що дозволяє говорити про потенційно безмитну торгівлю.